

mens & maatschappij

spectrum

BNDeStem zaterdag 20 augustus 2011

Gedreven
door de
wind

10 en 11

De lange arm van de kerk in Heel **14 en 15**

De beleefde revolutie in Israël **18 en 19**

Katja heeft de wind

Het leven van Katja Roose wordt in hoge mate bepaald door de wind. Waait het 's ochtends al, dan gaat ze kitesurfen. Zit ze te werken en begint het gebladerte in de bomen ineens te wuiven, dan weet ze niet hoe snel ze moet stoppen om het water op te zoeken. „Ik kom in actie wanneer de natuur mij dat toestaat. Ik pas me er volledig op aan.”

Die verslaving heeft de dertigjarige Vlissingse al veel successen opgeleverd. Bijvoorbeeld podiumplaatsen op EK's en WK's. Sinds twee weken staat Roose eerste op de wereldranglijst. „Met name het laatste jaar heb ik grote stappen gemaakt.”

door Roeland van Vliet

Katja Roose is deze zomer niet veel in Nederland, laat staan in Zeeland. De in Vlissingen opgegroeide en in Scheveningen woonachtige kitesurfer reist de hele wereld over om aan toernooien mee te doen. „De belangrijke evenementen zitten dit jaar allemaal kort op elkaar”, zegt ze op het terras van een strandtent in Dishoek. „En die wil ik geen van allen missen. Daarom heb ik nu zelfs vier maanden onbetaald verlof genomen. Tot half september kan ik mij helemaal op m'n sport richten.” Overigens vindt ze het geen straf om veel te reizen. De avontuurlijk ingestelde Roose kijkt altijd uit naar de jaarplanning van de internationale bond. „Ik hoop dat er dan weer plekken op staan waar ik nog nooit geweest ben.”

In 2011 bracht het kitesurfen haar al naar Thailand, België, Duitsland, Puerto Rico en Polen. Later in het jaar reist ze nog een keer af naar Azië - het is nog onbekend waar de open Aziatische kampioenschappen precies zijn - en Zuid-Afrika. „Ik vier Oud en Nieuw in Kaapstad. Da's een mooi vooruitzicht, hé?”

De Walcherse noemt haar reizen 'gesponsorde vakanties'. Doordat ze in 2010 al sterk presteerde en onder meer Europees kampioene werd, stopten haar sponsors haar extra geld toe. Daarmee kan ze dit kalenderjaar vaker op pad dan voorheen. „Met het geld van die sponsors en mijn prijzengeld kan ik al mijn tripjes dekken, maar van kitesurfen kan ik echt nog niet leven. Daarvoor heb ik wel mijn baan bij KPN Mobiel nodig. Maar misschien wel als de sport straks olympisch wordt...”

Roose is overigens niet aan het flierefluiten op de soms tropische locaties. Eenmaal daar draait het allemaal om de sport. „Het kost me veel energie. De wedstrijden zijn zwaar. Je hebt er vaak meerdere op een dag. Maar ik haal er ook veel energie uit.”

Roose (bijnaam: Kiteja) is pas relatief laat, namelijk op haar twintigste, verslingerd geraakt aan het kitesurfen. Het was een logische match. „Want ik ben een buitenmens en een werrat. Ik houd van spelen in de natuur en spelen met de natuurelementen. En bij deze sport

is het elke keer dat je het water opgaat weer anders. Elke keer word je weer geprikkeld. Door de wind, de golven, de stromingen... Je krijgt er nooit genoeg van.” De Vlissingse legde zich aanvankelijk toe op het freestyle kitesurfen. Daarbij moeten de sporters zo moeilijk mogelijke trucs zo fraai mogelijk uitvoeren voor een jury. Zo'n vier jaar geleden gooide ze het over een andere boeg: 'speed' werd haar onderdeel. Een snelheidsnummer, waarbij ze zo snel mogelijk van A naar B moest zien te komen. In 2009 maakte ze tenslotte de overstap naar het course racing, een discipline in opkomst. Hierbij surft men meer-

dere keren om twee ruim uit elkaar liggende boeien heen, waarna er gefinisht moet worden bij de finishboot. In alle disciplines boekte ze successen, zowel nationaal als internationaal. Maar zo sterk als in het course racing was Roose op de andere onderdelen niet. In 2010 won ze al diverse belangrijke toernooien, waaronder het EK, en in 2011 is ze niet van het podium af te slaan. Ze werd in Polen wederom Europees kampioene en eindigde in Duitsland als tweede op het wereldkampioenschap. Daarna won ze toernooien in Italië en Puerto Rico. Die laatste zege hielp haar twee weken geleden aan de koppositie op de wereldranglijst. De Engelse Steph Bridge, die de laatste jaren onverslaanbaar was, heeft ze nu naar plaats drie verdrongen. „In de

voorgaande jaren was zij significant beter dan ik. Toen won zij bijna alles. Maar nu kan ik haar verslaan. Dat heb ik op het WK al in verschillende races laten zien, hoewel zij in de eindstand nog wel net voor mij eindigde.”

Course racing is voor publiek overzichtelijker dan speed. De vergelijking met wielrennen gaat wat dat betreft goed op: course racing is als een wegwedstrijd, speed als een tijdrit. „Bij course racing zit je altijd met z'n allen tegelijk op het parkoers. Wie als eerste bij de finishboot is, wint”, beschrijft ze de eenvoud. „Voor de sporters zelf is het ook een aantrekkelijke discipline. Als we aan de wind surfen, is het technisch moeilijk omdat je goed moet laveren. Surf je terug, dus voor de wind, dan moet je al je techniek gebruiken om zo hard mogelijk te gaan.”

Het speed-nummer is overigens nog niet helemaal uit haar hart. Roose heeft in haar tijd als snelheidsduivel een Nederlands record voor door wind voortgestuwde vaartuigen neergezet, het zogenoemde *outright speed racing record*. Dat wil ze zo lang mogelijk op haar naam houden. „Mocht iemand anders er in de buurt van komen, dan zal ik proberen het nog scherper te stellen”, zegt ze met grote stelligheid. Haar record staat sinds 2008 op een gemiddelde van 73,3 km/u over een lengte van 500 meter. Ze kwam tot die prestatie onder ideale omstandigheden voor de kust van Namibië. „Je hebt daar harde wind en vlak water. Jaarlijks gaan er velen naartoe om records te breken.”

Tijdens de sabbatical van vier maanden verlegde ze op nog een terrein haar grenzen: Roose beklom vorige zomer zonder enige ervaring de Mont Blanc, met een top van 4810 meter de hoogste berg van Europa. „Ik ben net terug. Het was supercool. Het is heel wat anders dan kitesurfen, maar het paste wel perfect in het plaatje van deze zomer, waarin veel vrijheid is om mooie dingen te doen.”

Roose toog naar Frankrijk met drie vriendinnen. Samen met twee gidsen bestegen ze de imposante Alp via de Italiaanse route. „Die is technisch behoorlijk pittig. We moesten over ladder-tjes, door gletsjerspleten en over sneeuwrichels met aan beide kanten een afgrond. We hebben ook 's nachts gelopen. Het was helder en dus hadden we volop licht van de maan. Eigenlijk hadden we onze hoofdlampen niet eens nodig.”

Het zestal verbleef ongeveer een half uur op de top. „Je beleeft een heel kort euforisch moment. Het uitzicht is er echt fan-tas-tisch. Het is allemaal zo groots en dan voel jij je zo klein.” De Mont Blanc hoeft ze niet nog een keer op. „Die heb ik nu toch gehad?” Maar ze is wel 'getrickerd' op de flanken van de berg. „Ik heb gezien dat ook op dat terrein mooie dingen te beleven zijn.”

foto Izaak Verkeste

altijd in het hoofd

Katja Roose in actie op Fuerte Ventura in 2010.

Met course racing naar de Olympische Spelen?

Kitesurfers hebben de hoop dat de discipline course racing in 2016 in het olympisch programma wordt opgenomen. In 2012 wordt daar over beslist, weet Katja Roose. „Volgend jaar is er in oktober een congres van het IOC in Rio de Janeiro, waar vier jaar later de Spelen zijn. Een maand voor dat congres is ons WK, ook in Rio. Daar kunnen we dus laten zien wat we waard zijn.“ Binnen de International Kiteboarding As-

sociation bestaat al jaren een olympisch plan voor 2016. Het Internationaal Olympisch Comité is daar wel in geïnteresseerd. Roose: „De Spelen hebben momenteel niet zo'n hip imago. Graag zou het IOC de kitesurfers erbij hebben. De Facebook-generatie, zogezegd.“ Dan zou de lijn doorgetrokken worden die het laatste decennium is ingezet. Enkele bij jongeren populaire sporten, zoals BMX fietscross en snowboarden, maakten na de

eeuwwisseling al hun olympisch debuut. De moeilijkheid is dat er binnen het zeilen al tijden maar twee olympische surfevenementen zijn. Op de Spelen van volgend jaar in Londen worden er medailles vergeven in de windsurfklassen RS:X voor mannen en de RS:X voor vrouwen. „Een optie is dat ze in 2016 één medailleklassement bij het windsurfen hebben en eentje bij het kitesurfen“, zegt Roose. „In beide disciplines zouden dan gemengde

landenteams kunnen uitkomen.“

Het ideaalplaatje is dat er gewoon twee kitesurfmedailles bij komen. Maar de kans daarop is klein, aangezien IOC-voorzitter Jacques Rogge de Olympische Spelen niet wil laten uitdijen. Mocht course racing daadwerkelijk olympisch worden, dan zal dat een grote impuls aan het kitesurfen geven. Wereldwijd zou het dan groter kunnen worden dan windsurfen.